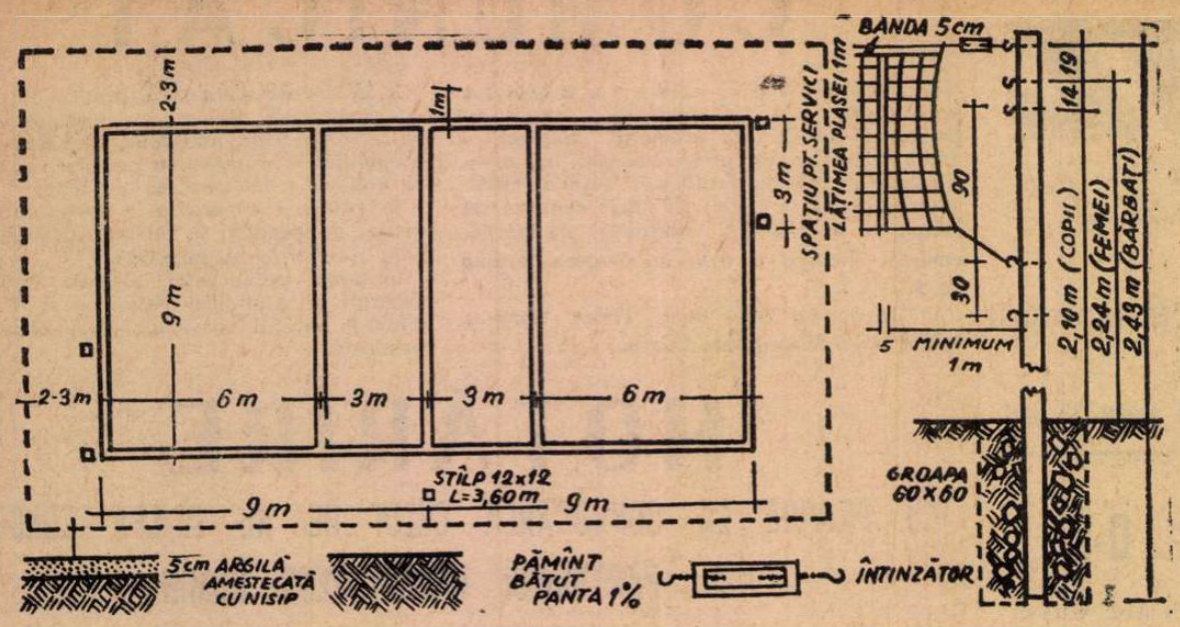

Sfaturi practice pentru amenajarea de terenuri sportive simple

Acum, la începutul sezonului sportiv în aer liber, este timpul cel mai potrivit pentru amenajarea terenurilor sportive simple. În dorința de a veni în ajutorul consiliilor asociațiilor sportive, al conducerii școlilor și al altora care vor să-și amenajeze cu posibilități materiale minime și prin muncă patriotică a tinerilor unele terenuri simple, publicăm unele amănunte tehnice sumare și schița respectivă.

Vom începe cu TERENUL DE VOLEI a cărui amenajare cere un volum mic de muncă și o suprafață redusă. Terenul de joc pentru volei se poate amenaja în curțile școlilor, ale întreprinderilor și instituțiilor sau oriunde dispunem în acest scop de un loc viran avînd dimensiunile minime de 22—13 m. În vederea reducerii volumului de muncă se recomandă ca locul ales să fie un teren cît mai plat, fără denivelări mari, fără bolovani, arbori sau rădăcini și pe cît posibil să n-aibă umezeală. Suprafața terenului de joc poate să rămînă cea naturală, adică așa cum se găsește ea, acoperită cu iarbă. Terenurile de volei pot fi acoperite cu zgură, cu gazon (semănat sau transplantate brazde de iarbă), sau din pămînt bătătorit.

Cel mai simplu de amenajat este, bineînțeles, terenul cu suprafață naturală sau cel cu pămînt bătătorit. Terenul cu suprafață bătătorită se realizează în felul următor: după nivelare se sapă suprafața terenului de joc la o adîncime de 5—6 cm apoi se bate cu maiul sau tăvălugim pămîntul răscolit dacă dispunem de un tăvălug. Pentru a avea un teren de joc cu o suprafață netedă este bine ca săpătura să fie acoperită cu un strat de cîțiva centimetri de argilă amestecată cu nisip pe care o tăvălugim bine.

Iată, în schița de mai sus, cum trebuie să fie echipat un teren de volei și care sînt dimensiunile lui regulamentare.

AU ÎNCEPUT ÎNTRECERILE SPARTACHIADEI DE VARĂ

Joi a avut loc pe terenul Olimpia din Orașul Gheorghe Gheorghiu Dej, în prezența unui mare număr de spectatori, deschiderea festivă a întrecerilor Spartachiadei de vară a tineretului. Cu acest prilej s-au disputat jocuri de volei între echipele asociațiilor Cauciucul, Utilajul, Victoria și Făclia. Deschideri festive ale Spartachiadei de vară au mai avut loc în asociațiile Stejarul și Făclia din localitate.

GH. GRUNZU — coresp.

HANDBAL în 7

În etapa de mîine, jocul feminin Știința Timișoara—Știința București

Campionatele republicane de handbal programează mîine cea de a treia etapă a returului, în cadrul căreia se vor desfășura cîteva jocuri interesante.

Iată programul: MASCULIN, **seria I:** Steaua București—Știința Tg. Mureș; Tractorul Brașov—Voința Sighișoara; Știința Timișoara—Știința Galați; Dinamo București—Dinamo Brașov; Dinamo Bacău—Știința Petroșeni; **seria a II-a:** Rafinăria Teleajen—Cauciucul Orașul Gh. Gheorghiu-Dej; Știința Cluj—Știința București; Rapid București—Tehnometal Timișoara; Voința Sibiu—C.S.M. Reșița; Recolta Hălchiu—C.S.M.S. Iași; FEMININ, **seria I:** Tractorul Brașov—Știința Cluj; Știința Timișoara—Știința București; Rapid București—S.S.E. Ploiești; Mureșul Tg. Mureș—Șc. medie nr. 4 Timișoara; Confecția București—C.S.M. Sibiu; **seria a II-a:** Electromagnetica București—Record Mediaș; Constructorul Timișoara—Favorit Oradea; Știința Galați—Progresul București; Voința Odorhei—Voința Sighișoara; S.S.E. Petroșeni—Rulmentul Brașov.

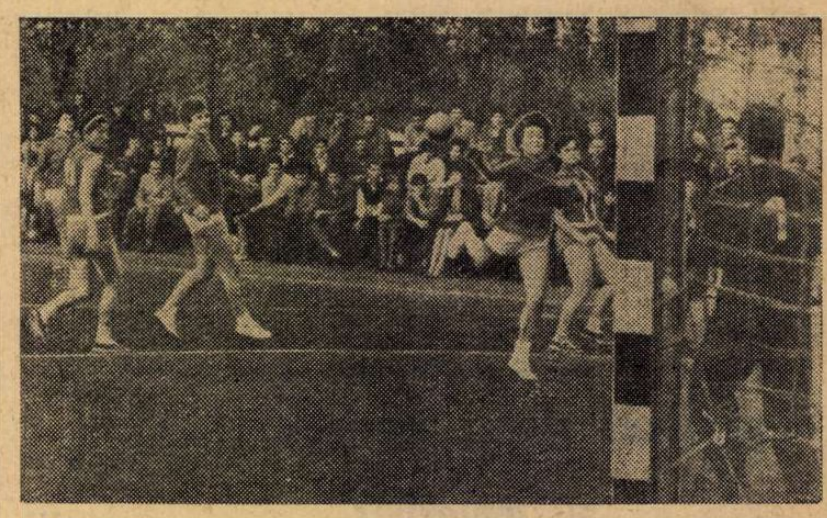

Fază din meciul Știința București — C.S. Mureșul Tg. Mureș, disputat în toamnă la București

Foto: I. Bageac

ATLETISM

CONCURSURI... REZULTATE

● TIMIȘOARA. Faza orășenească a competiției pe echipe „Cupa Banatul". *Senioare:* 100 m: *Cr. Mesaroș 12,6; Junioare:* 100 m: *S. Hășmășan (născut 1952) 13,8;* 400 m: *F. Negru 65,0;* disc: *S. Moțiu 40,18; Seniori:* 100 m: *C. Grangure 11,3;* 400 m: *Grangure 52,5;* 800 m: *I. Mesaroș 2:01,5;* disc: *M. Plev 44,67;* prăjină: *G. Ahrend 3,90; Juniori:* 100 m: *E. Tobias 11,5;* 800 m: *M. Mătăsăreanu 2:03,0;* suliță: *K. Kübner 53,54;* ciocan: (6 kg): *L. Pîrvu 56,74 — rec. regional;* ciocan (7,257 kg): *L. Pîrvu 47,70* — rec. regional. *(Em. Grozescu-corespondent).*

● MEDIAȘ. Peste 80 de atleți de la SSE și CSO Mediaș și CSM Sibiu au luat parte la primul concurs în aer liber. *Fete:* 60 m: *G. Cerbu (S) 8,5;* lungime: *U. Popescu (M) 5,11;* greutate (3 kg): *E. Girscht (M) 10,78; Băieți:* 80 m: *O. Homner (M) 9,9;* 100 m: *H. Keul (M) 11,3;* 300 m: *R. Bițu (S) 43,0;* lungime: *G. Soibriger (M) 6,31;* ciocan (7,257 kg): *Fr. Schneider (M) 50,74. (Z. Rișnoveanu-corespondent).*

● CRAIOVA. Concursul de primăvară pentru juniori a reunit peste 60 de concurenți. Cu acest prilej *Stelian Giubelan* (1949) a stabilit un nou rec. regional la suliță cu 58,62 m. *Fete:* înălțime: *V. Bonci 1,40 m;* lungime: *M. Stoichiță 5,00; Băieți:* lungime: *T. Dumitrescu 6,23;* disc: *L. Boboc 42,35 m.* În legătură cu stadionul orașului trebuie rezolvate o serie de chestiuni. Accesul atleților la antrenamente se face doar cu multe greutăți iar amenajarea și utilarea bazei sportive lasă foarte mult de dorit. Ce părere are despre această situație tov. I. Dinulescu de la I.G.O.? *(C. Bobei-corespondent).*

● RM. VÎLCEA. Pe stadionul 1 Mai a avut loc concursul de primăvară al juniorilor. Cel mai bun rezultat a fost înregistrat la lungime de *Vasile Sprincenatu* cu 6,35 m. *(I. Rusu-corespondent).*

POLO

Campionatul republican și campionatul de calificare

Cele mai bune echipe de polo ale țării încep peste două săptămîni întrecerea pentru cucerirea titlului de campioană. Spre deosebire de anul trecut, ediția 1965 a campionatului republican se va desfășura după sistemul clasic, turretur, cu participarea a 10 formații: *Dinamo București, Steaua, Rapid București, Știința Cluj, Voința Cluj, C.S.M. Cluj, Industria Linii Timișoara, Crișul Oradea, Mureșul Tg. Mureș și I. C. Arad.* Turul campionatului se va disputa, săptămînal, între 2 mai și 27 iunie, iar returul între 18 iulie și 12 septembrie.

Pentru a asigura o bună desfășurare meciurilor și o ținută corespunzătoare jucătorilor, regulamentul întocmit de F.R. Natație precizează, printre altele: partidele se vor disputa duminica, după ora 11; jucătorii trebuie să poarte slip de protecție peste care să aibă chilot de baie de aceeași culoare pentru toată echipa; bonetele vor fi roșii pentru portari, albe pentru o formație și albastre pentru cealaltă, toate purtînd numere de dimensiuni regulamentare.

Echipele participante la campionatul de calificare (Știința București, Rapid, Dradea, Olimpia Baia Mare, Progresul București și Constructorul Lugoj) își vor disputa turul competiției între 6 iunie și 4 iulie, iar returul 1—29 august.

PATINAJ

PREZENTUL ȘI VIITORUL

S-a încheiat sezonul competițional de patinaj artistic 1964—1965, în care mulți sportivi au marcat sensibile progrese. Marea majoritate a patinatorilor fruntași sînt fete și băieți între 10 și 15 ani, fără să mai vorbim de Beatrice Hușțiu, Adina Caimacan și altele, care nu au nici 10 ani. Practicînd patinajul artistic de cîțiva ani, micii concurenți au și ajuns la o... maturitate sportivă care trebuie luată în considerație. Și trebuie luată în seamă mai ales de federația de specialitate care, să recunoaștem, pînă acum nu a privit patinajul ca pe un sport cu perspective pentru noi în arena internațională. În rîndurile de față vom aborda cîteva din problemele care ni se par deosebit de importante pentru formarea viitorilor performeri.

SISTEMUL DE SELECȚIE

În ultimii trei ani au funcționat la București, Cluj și Brașov o serie de centre de inițiere pe care le-au frecventat nenumărați copii. Numai în Capitală au urmat astfel de cursuri peste 1 500 de fete și băieți. Mulți dintre aceștia s-au dovedit dotați cu calități, au fost sîrguincioși și au învățat rapid caligrafia exercițiilor pe gheață. Dar cîți dintre acești copii talentați au parcurs un drum ascendent? Răspunsul: puțini, prea puțini. Una din explicații e și sistemul defectuos de selecție și pregătire. Să concretizăm. Copiii care absolveau pînă acum cursurile de inițiere din București (cel mai puternic centru din țară) și se remarcau prin ținută și siguranță în mișcări, erau lăsați în... voia soartei. Din actualul sezon, însă, a luat ființă, sub auspiciile clubului sportiv Constructorul, o școală de patinaj la care, conform regulamentului de funcționare, urmau să fie admiși, pe bază de examen (concursuri de verificare), copii pînă la 9 ani. Ulterior, însă, au fost primiți copii pînă la 14 ani, apoi alții, și de fiecare dată pregătirile au fost reluate de la capăt. De asemenea, cei doi instructori, **Corina Sima** și **Levente Nanași**, au fost insuficienți pentru marele număr de „ucenici", micii patinatori neputînd progresa astfel pe măsura posibilităților lor. Școala s-a terminat de curînd, iar celor mai merituoși elevi li s-a spus că de acum pot să se înscrie la orice club. Toate bune, numai că nici un club nu mai poate asigura noilor membri ai secțiilor respective asistență tehnică, întrucît au deja numeroși sportivi, de toate categoriile, cărora nu le pot crea condițiile necesare de antrenament. Ce se va întîmpla cu elementele depistate în sezonul actual? Se vor pierde, ca și copiii remarcați în anii trecuți? Răspunsul este simplu: DA, în cazul că se va merge în continuare pe aceeași linie defectuoasă. NU, dacă F.R.H.P. va transforma pe toți foștii patinatori (și sînt destui) în instructori, și-i va folosi în acțiunea de selecție și de pregătire a elementelor de perspectivă. Ținînd seama de posibilitățile existente, considerăm că se poate aplica — sub directa îndrumare a F.R.H.P. — sistemul piramidă de selecționare și pregătire, împărțit în patru etape, după cum urmează:

1. Acțiunea de inițiere, moment hotărîtor pentru depistarea de noi talente, trebuie să continue cu aceeași intensitate. Centrele respective să fie conduse de instructori capabili să-i învețe corect pe copii în 2—3 luni, alunecarea pe gheață, să posede siguranța mersului pe patine. Vîrsta de 6 ani este cea mai indicată pentru începerea practicării patinajului artistic.

2. Din baza largă de practicanți se selecționează cei mai dotați copii. Aceștia sînt dați în grija unor instructori cu o calificare mai înaltă, întrucît în etapa a doua, cu o durată de circa 3 luni, micii sportivi deprind elementele de bază ale patinajului.

3. După mai multe concursuri de verificare, copiii evidențiați vor fi preluați de antrenori calificați care îi învață — la un grad mai ridicat — figuri de școală, diferite sărituri, piruete etc. Această treaptă de pregătire trebuie să dureze un an — un an și jumătate.

4. În sfîrșit, cei mai buni patinatori vor fi apoi îndrumați către secțiile de performanță, unde să continue antrenamentele în mod sistematic.

După cum se vede, în cluburi pot ajunge astfel vîrfurile sportive, și nu ca în prezent, cînd în secțiile de performanță activează laolaltă sportivi avansați și începători. Facem o propunere: n-ar fi bine ca unul sau mai multe cluburi bucureștene să grupeze patinatorii fruntași care să se pregătească metodic, cu antrenorii cei mai pricepuți, în vederea concursurilor internaționale, iar altele să patroneze școala de patinaj — rezervorul care să alimenteze secțiile de performanță? Aplicînd o asemenea formă se va da nu numai un caracter centralizat sistemului de selecție și de pregătire, dar se va putea folosi mai judicios forța cadrelor tehnice de care ducem încă lipsă.

CADRELE TEHNICE ȘI PĂRINȚII

Colaborarea dintre antrenori și instructori cu părinții copiilor are un rol însemnat în procesul de instruire. În afară de regimul de viață și educație asupra căruia trebuie să vegheze, părinții mai pot ajuta cadrele tehnice chiar în buna desfășurare a antrenamentelor. Din cauza insuficientului număr de instructori, nu rareori am văzut cum unele mame, la indicația antrenorului, își supraveghează copiii în executarea diferitelor desene. Ceea ce nu e rău. Din păcate, însă, în această colaborare au apărut, la București, o serie de aspecte nesănătoase. Astfel, la un moment dat, părinții unor copii care au obținut o anumită categorie de clasificare sau au cîștigat diverse concursuri, au început să se erijeze în... antrenori, creîndu-se astfel paralelism în pregătirea sportivului. Consecința: derutarea copilului în pregătire (iar de aci regres) și destrămarea autorității antrenorului. Și încă ceva. Cînd unii sportivi fruntași au o evoluție slabă sau primesc sancțiuni pentru indisciplină, sînt părinți care se supără pe antrenori, acuză arbitrii și chiar... ziariștii, îi găsesc pe toți vinovați, numai pe copiii lor nu. Asemenea practici sînt extrem de dăunătoare în procesul de creștere a viitoarelor cadre. Pe de altă parte, nu e mai puțin adevărat că neînțelegerile dintre părinți și antrenori s-au iscat și pentru că unele cadre tehnice (**V. Neagu, N. Roncea, B. Horosz** etc.) se ocupă, din motive subiective, mai mult de unii sportivi, iar pe alții îi neglijează. Această problemă se cuvine să fie analizată serios de federația de specialitate, luîndu-se măsurile corespunzătoare. Iar părinții... să lase cadrele tehnice să-și facă meseria.

REGULAMENTELE CAMPIONATELOR — O FRÎNĂ!

Deși există un număr apreciabil de fete și băieți care au îndrăgit patinajul artistic, totuși în campionatele republicane își dispută întîietatea doar cîțiva seniori și juniori. Cum s-a ajuns la situația ca în finala pe țară să se întîlnească numai două senioare și trei seniori? În afară de sistemul defectuos de selecție și pregătire, regulamentele campionatelor frînează, pur și simplu, afluența de concurenți. Să exemplificăm. Actualul regulament prevede că pot promova la seniori numai cîștigătorii probelor de juniori, iar la probele de juniori se califică învingătorii din categoria imediat inferioară ș.a.m.d., cu toate că în aceste categorii se află sportivi de forțe sensibil egale chiar cu seniorii. Deci, elemente dotate sînt nevoite să stea timp îndelungat în categorii inferioare, bătînd astfel pasul pe loc. De ce oare? În alte țări, cu tradiție în patinajul artistic, se califică la proba seniorilor primii treipatru concurenți de la juniori sau toți patinatorii care, indiferent de vîrstă și clasament, au atins un anumit nivel valoric. Procedîndu-se la fel în viitoarele campionate, nu vom avea decît de cîștigat. În primul rînd se mărește numărul participanților la competițiile majore, apoi sportivii sînt supuși unor examene mai grele, deoarece au de executat figuri cu un grad mare de dificultate și, în sfîrșit, se creează un cîmp larg de selecție în vederea întîlnirilor internaționale. În concluzie, pledăm pentru participarea la campionatele republicane de seniori și juniori a tuturor sportivilor care au valoarea necesară.

CEEA CE NU SPUN CLASAMENTELE

Se știe că arbitrajul are un rol însemnat în creșterea calitativă a oricărei ramuri sportive. Au fost multe concursuri în care cei chemați să-i trieze pe patinatori la justa lor valoare au contribuit din plin la reușita întrecerilor. Dar, spre regretul nostru, trebuie să spunem că în ultima vreme am fost și martorii unor arbitraje neobiective. Un exemplu: **Carol Hertl** a prezentat la „liberele" din cadrul fazei regionale a campionatelor republicane un program cu sărituri simple. **Nicolae Belu** și **Marcel Comanici**, mai puțini grațioși în mișcări, au avut în schimb în program sărituri duble, exerciții la care trebuie să lucrezi ani de zile. Și, totuși, arbitrii **Mala Constantinescu, Nicolae Malarciuc, Irca Minculescu, Vera Curceag** și **Anghel Lupea** l-au preferat pe primul. Ne întrebăm, cum au putut vedea arbitrii un conținut mai substanțial la **C. Hertl**, cînd **M. Comanici** a reușit în programul său două sărituri duble, iar **N. Belu** a executat un dublu Rittberger și un dublu Salkow de toată frumusețea? Această lipsă de obiectivitate s-a văzut și în finala campionatelor republicane (excelînd în această privință **Maria Marțun**) și pe bună dreptate s-au produs nemulțumiri în rîndurile concurenților și antrenorilor.

Asemenea greșeli sînt foarte supărătoare. Am mai scris că elemente talentate cum sînt **Crenguța Cumbari, Roxana Gâbunea, Irina Zaharescu, Dragoș Sandu** ș.a. s-au descurajat și nu au mai venit o perioadă îndelungată pe gheață; unii dintre ei chiar au abandonat patinajul. Este încă una din cauzele pentru care am ajuns ca în prezent să numărăm pe degete participanții la campionatele republicane. În loc ca arbitrajul să-i puncteze pe sportivi după gradul lor de pregătire, să le ofere o imagine reală a comportării lor, să-i facă mai conștienți la antrenamente, ei îi demobilizează. Unii arbitri dînd, se pare, notele prin prisma simpatiilor personale.

F.R.H.P. trebuie să pună capăt acestor practici nesănătoase, organizînd, prin comisiile ei de specialitate, cursuri de arbitri, în care să fie formate elemente competente și imparțiale. Amatori există. La I.C.F., de pildă, sînt o serie de viitori profesori de educație fizică, cu specialitatea patinaj artistic, care știm că ar fi bucuroși să urmeze cursurile unei școli de arbitri.

TR. IOANITESCU